

Arrest

nr. 313 974 van 4 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. RAJA**
 Rotterdamstraat 53
 2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 16 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. RAJA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 20 december 2022 als niet-begeleide minderjarige binnenkwam, diende op 22 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 november 2022 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Bulgarije en op 15 december 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.3. Op 6 september 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij eindigde van rechtswege begin januari 2024.

1.4. Op 16 mei 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 17 mei 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/12/2022

Overdracht CGVS: 04/10/2023

U werd op 23 januari 2024 van 9u30 tot 12u35 gehoord in een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat Meester RAJA, Sehrish was gedurende uw ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, R.S.R., verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent afkomstig uit Qalam Guzar, een dorp gelegen in het district Imam Sahib, provincie Kunduz. U bent van etnie Pashtun en moslim soenniet, meer bepaald wahabbi.

Verscheidene familieleden van u waren werkzaam voor de overheid. Uw broer A.Q. en oom langs moederszijde M.S. werkten beiden bij het leger, alsook uw oom langs moederszijde M.N. en zijn zoon, uw neef E. U ging regelmatig voedsel brengen naar uw oom en broer als ze voor een operatie in de buurt waren, mensen in het dorp wisten hiervan. Op een dag, een jaar voor de machtsovername door de taliban, werd uw oom M.S. gedood door de taliban toen hij terugkeerde naar huis. Nadien vond de machtsovername plaats door de taliban en raakte uw broer vermist. Uw neef E. besloot na de machtsovername Afghanistan te verlaten en ging naar België, alwaar hij de vluchtelingenstatus verkreeg.

De taliban kwamen ongeveer vijf dagen na de machtsovername bij u thuis op zoek naar u, echter was u niet thuis. De taliban zochten u op beschuldigingen van spionage. U dook hierop onder bij uw maternale oom M.S. Een tijdje later stuurde uw oom zijn andere zoon S.H. uit Afghanistan weg doordat de taliban op bezoek kwamen en S.H. hadden geslagen. Uw oom zei hierna tegen uw vader dat hijzelf ook van plan was het land te verlaten en dat u diende mee te komen. U verliet samen met uw oom M.S. Afghanistan op 22 of 23 december 2021.

U reisde met deze oom tot Iran, maar hier bleef hij achter doordat hij zich te zwak achtte voor de verdere reis. Hij zei tegen u door te reizen, wat u ook deed. U trok verder via Turkije, waar u negen maanden verbleef vooraleer u doorreisde via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk tot u ten slotte in België aankwam. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 22 december 2022, als niet-begeleide minderjarige. Op [...] januari 2024 werd u meerderjarig en verviel van rechtswege de voogdij over u.

Bij terugkeer vreest u naast vervolging wegens de overheidsprofielen van uw verwanten, tevens vervolging door de taliban vanwege uw aanhang van het wahabisme, wat volgens de taliban gelijk te stellen is als aanhanger zijn van ISKP (Islamic State Khorasan Provincie). Zo haalt u aan dat de taliban andere dorpelingen ontvoerden of doodden omwille van vermeende betrokkenheid bij Daesh/ISKP.

Ter staving van uw verzoek legt u uw taskara neer, verscheidene werkattesten van uw neef E., de taskara's en foto's van het werk van uw ooms en broer voor de overheid, de wapenvergunning en werkbade van uw oom N. en een overlijdenscertificaat van uw oom M.S. Het betreft allen kopieën. Ten slotte legt u tevens originele schoolrapporten en attesten van school in België neer. Na het persoonlijk onderhoud overhandigde u een USB-stick met filmpjes over het werk van uw familieleden en nogmaals verscheidene schoolattesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat u op het moment van indienen van uw verzoek minderjarig werd geacht.

Het Commissariaat-generaal is na grondige analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u in de loop van uw procedure meerderjarig werd en uw persoonlijk onderhoud plaatsvond nadat u de leeftijd van achttien jaar bereikte.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielaanspraak en uw beweerd vrees.

U haalt vooreerst het werk van uw ooms, neef en broer voor de voormalige overheid aan waardoor u vreest nog te zullen worden vervolgd (zie CGVS, p.12). Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Echter wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die (tot de ANSF behoorden, werkten voor de voormalige overheid,...) in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere leden van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde.

Zo beweert u dat u eten bracht naar uw broer en oom als zij in de buurt gelegerd zaten en u omwille hiervan werd geveiseerd door de taliban (zie CGVS, p.12). Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Immers eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw broer gestationeerd was in de hoofdstad Kunduz (zie CGVS, p.8). Even later tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u plots dat u eten bracht naar uw broer als hij zich in een basis bevond gelegen in het district Imam Sahib zelf (zie CGVS, p.15). U zegt dat het een grote basis betrof waarbij uw broer een checkpost gelegen aan de basis bewaakte (zie CGVS, p.15). Dat u uw verklaringen omtrent de plaats van stationering van uw broer gedurende uw persoonlijk onderhoud wijzigt, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Bovendien kan u zeer weinig details verschaffen aangaande deze zogezegde basis. Zo weet u niet of de basis een naam had of wie er precies gestationeerd zat (zie CGVS, p.15). U beperkt zich enkel tot te zeggen dat er zowel nationale legereenheden als lokale eenheden zaten, commandotroepen en buitenlandse troepen zonder dat u hierbij enig detail kan geven welke troepen precies (zie CGVS, p.15). Verder gevraagd naar welke buitenlandse troepen er zaten, zegt u plots dat er geen buitenlandse troepen op de basis zaten maar er af en toe buitenlanders kwamen om opleiding te geven (zie CGVS, p.15). Uw verklaringen hieromtrent zijn geenszins eenduidig en beperkt te noemen, hetgeen afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

Voorts zegt u dat deze basis zich op veertig minuten rijden bevond van uw huis (zie CGVS, p.15). Gevraagd hoe u hier naartoe ging, zegt u dat u met de fiets of met de motor er naartoe ging (zie CGVS, p.15). Dat uw broer zelf reeds voorzien werd van voedsel door zijn werk en u desondanks zulke afstanden overbrugde om hem één maaltijd van thuis te gaan brengen, doet de wenkbrouwen fronsen. Als het immers veertig minuten rijden met de auto was, moet het met de fiets toch een heel stuk op en af zijn geweest. Dat allemaal voor af en toe een maaltijd te brengen, lijkt wel heel veel inspanning van uwentwege. Temeer daar u verklaart dat de wegen in een erbarmelijke staat waren (zie CGVS, p.15). U verklaart vervolgens dat uw oom M.S. dan weer gestationeerd was in Kabul (zie CGVS, p.6). U zou ook hem eten gebracht hebben als hij voor een operatie in Kunduz diende te zijn (zie CGVS, p.14). Gevraagd naar waar precies u dit diende te brengen, bent u echter vaag en zegt u dat hij zich soms in de basis met uw broer bevond en soms op andere plekken waar u naartoe diende te gaan. Echter gevraagd naar deze plaatsen antwoordt u slechts vaagweg dat het 'geen specifieke

plaatsen' betref, hetgeen weinig overtuigend is te noemen als antwoord (zie CGVS, p.15). Als u later tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt naar specifieke plaatsen zegt u wederom slechts vaagweg dat u naar 'de hoek van de stad diende te gaan of andere plaatsen' (zie CGVS, p.16). Het gegeven dat u hieromtrent weinig in detail kan treden, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Wat er ook van zij, het gegeven dat u af en toe voedsel bracht naar uw familieleden werkzaam voor de overheid in casu quod non is niet voldoende om een vrees in uw hoofde af te leiden, zoals in bovenstaande reeds beschreven. Uw verklaringen als zouden de taliban hiervan op de hoogte zijn geweest en u beschuldigd hebben van spionage overtuigen geenszins (zie CGVS, p.12). U zegt dat uw vriend S.U. lid van de taliban was en u verraden had bij de taliban (zie CGVS, p.16). Echter u zou nooit op de hoogte zijn geweest van de sympathieën van uw vriend jegens de taliban (zie CGVS, p.16). Ook zou nooit iemand van zijn familie banden hebben gehad met de taliban naar uw weten (zie CGVS, p.16). Dat u geen enkel idee had aangaande de banden met de taliban die uw vriend of zijn familie hadden, is opmerkelijk te noemen. Bovendien vallen uw verklaringen hieromtrent moeilijk te rijmen met elkaar. Zo zegt u dat het uw vriend was die u verraadde en de taliban naar uw huis leidde waarna u onderdook bij uw oom M.S. en het land verliet (zie CGVS, p.12 en 16). Echter u zou pas na aankomst in België te weten zijn gekomen van uw ouders dat het uw vriend was die u verraden had en dat hij lid was van de taliban (zie CGVS, p.16). Uw vriend was zogezegd meegekomen met de taliban naar uw ouders en u bleef nog minstens enkele maanden na deze feiten in Afghanistan (zie CGVS, p.15 en 16). Dat u dan pas in België op de hoogte geraakte van het verraad van uw vriend en uw ouders u dit niet eerder zouden hebben vermeld, valt moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen zoals in bovenstaande beschreven. Dit doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid.

Tevens dient er hierbij opgemerkt te worden dat het zeer vreemd is dat u gezocht werd door de taliban vanwege beschuldigingen van spionage en uw familie u besloot te doen onderduiken bij uw oom M.S., die nota bene zelf voor de overheid had gewerkt en een zoon had die reeds gevlucht was omwille van zijn werk voor het leger (zie CGVS, p.12). U verklaart immers dat de taliban na de machtsovername het huis van uw oom regelmatig bezochten maar u dan telkens niet herkenden (zie CGVS, p.12). Dat uw familie een zulks overbodig risico nam door u in het huis te plaatsen van iemand die reeds in het vizier van de taliban liep terwijl u zelf gezocht werd, is geenszins aannemelijk te noemen. Hiernaar gevraagd zegt u dat uw oom in Kabul woonde en de taliban in de steden het moeilijker had om individuen werkzaam voor de overheid te identificeren waardoor u tijd had vooraleer ze ook uw oom kwamen zoeken (zie CGVS, p.16). Deze uitleg raakt echter kant noch wal aangezien dit louter giswerk betreft uwentwege en uw familie dit geenszins kon weten hebben ten tijde van de machtsovername. Bovendien verklaart u zelf dat de taliban een aantal keren op huiszoeking kwam bij uw oom en ze wisten over het werk van uw neef voor de overheid (zie CGVS, p.12 en 16). Uw uitleg kan dan ook niet gevolgd worden. Het feit dat uw familie u bij uw oom zou hebben laten onderduiken is dan ook een element dat verder afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U haalt immers aan dat uw vader weliswaar wordt 'lastig gevallen en wordt gevraagd naar u' maar er verder geen problemen zijn, ook niet voor de rest van uw familie (zie CGVS, p.17). U toont niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden. U geeft immers zelf aan dat de desbetreffende familieleden die voor de overheid werkten reeds overleden zijn of zich in het buitenland bevinden (zie CGVS, p.6 en 7). Uw broer zou zijn vermist sedert de machtsovername, alhoewel dat het CGVS hierbij vraagtekens plaatst. Immers gevraagd naar de pogingen van uw familie om meer te weten komen aangaande het lot van uw broer, komt u niet verder dan te zeggen dat uw vader enkele dorpelingen aansprak (zie CGVS, p.14). Dat uw familie geen enkele andere stap zou hebben ondernomen om meer te weten te komen, overtuigt hoegenaamd niet.

Er wordt dan ook getwijfeld aan het door geschetste lot van uw broer. In ieder geval toont u geenszins aan daar de desbetreffende familieleden die voor de overheid werkten niet meer actief gezocht worden door de taliban, dat u zelf nog gevaar zou lopen bij terugkeer.

Aangaande de vrees die uit betreffende uw behoren tot de wahabistische islam, waardoor u door de taliban als ISKP-aanhanger zou gezien worden, dient er opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanit

arian_developm (europa.eu)) blijkt dat er geen sprake is van een situatie waarin personen die behoren tot de salafistische (in casu wahabistische) gemeenschap in het algemeen te maken krijgen met vervolging. Terwijl de Taliban kort na de machtsovername talrijke gewelddadige acties ondernam tegen de salafistische gemeenschap probeert de Taliban heden in meerdere mate een onderscheid te maken tussen salafisten die effectief banden hebben met ISKP, en zij die geen link hebben met deze terroristische groepering. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan internationale bescherming zou hebben, zoals de situatie in uw regio van herkomst en de mate waarin u omwille van uw individuele situatie en persoonlijke omstandigheden in verband zou worden gebracht met ISKP.

U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van het behoren tot de salafistische gemeenschap. U bent hier niet in geslaagd. Uit uw verklaringen haalt u nergens aan dat u of uw familie ooit concrete problemen hadden met de Taliban omwille van uw religie (zie CGVS, p.4 en 5). U haalt enkel voorbeelden aan van gevallen in de regio waarbij salafisten problemen hadden met de Taliban omdat ze gepercipieerd werden als zijnde lid van ISKP (zie CGVS, p.14). Echter u vermeldt nergens in uw persoonlijk onderhoud als zouden u of uw familie beticht worden van banden met Daesh/ISKP. Temeer daar uw familie zulke innige banden met de overheid had, is het weinig aannemelijk dat de Taliban u of uw familie zou verdenken van enige banden met ISKP. Bovendien geeft u nergens aan als zou uw achtergebleven familie in Afghanistan momenteel problemen kennen omwille van hun religie. Een vrees voor vervolging louter omdat u salafist bent maakt u aldus niet aannemelijk.

Gegeven bovenstaande kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling. De documenten en foto's die het werk van uw familieleden voor de overheid moeten aantonen, zijn van geen invloed op bovenstaande beslissing. Het werk van uw familieleden wordt immers niet betwijfeld door het CGVS tot op heden. Dan is er nog de USB-stick die u neerlegt en waaruit afgeleid kan worden dat het hier verscheidene filmpjes betreft van het werk van uw familieleden voor het leger en er ook nog een reportage over de val van Kandahar. Zoals reeds beschreven, wordt er echter niet getwijfeld aan het door u geschetste profiel van uw familieleden. Deze zijn dan ook van geen invloed op uw beslissing.

Eenzelfde dient gezegd te worden over uw taskara. Deze bewijst hoogstens uw identiteit, wat ook niet wordt betwijfeld in bovenstaande beslissing.

Aangaande de schoolattesten en –rapporten die u neerlegde tijdens het persoonlijk onderhoud en waarbij uw advocaat nog na het persoonlijk onderhoud enkele schoolattesten doorstuurde waarbij in bijgevoegde mail werd gesuggereerd als zou u 'verwesterd' zijn, dient er opgemerkt te worden dat u echter nalaat in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. U haalde dit vooreerst nergens aan tijdens uw persoonlijk onderhoud. Voorts, waar uw advocaat verwijst naar uw voorbeeldige integratie moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid.

U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Ten slotte dient er door het CGVS te worden opgemerkt dat in hoofde van uw neef E. wel beslist werd tot toekenning van de vluchtelingenstatus gezien zijn profiel als commando bij de ANSF, hetgeen niet betekent dat ook u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend zoals reeds in bovenstaande werd beschreven. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Zelf heeft u geen dergelijk risicoprofiel waardoor u niet in aanmerking komt voor een beschermingsstatus.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende

noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in

2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”

Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en

humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden.

Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan.

Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de

provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt.

U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u zelf niet verwijst naar deze vrees maar dat het uw advocaat is die tijdens het persoonlijk onderhoud opwierp dat u al twee jaar hier verblijft en als terugkeerder uit een westers land negatief zal worden beoordeeld (CGVS p. 18). Indien u werkelijk deze vrees zou koesteren kan verwacht worden dat u dit in eerste instantie zelf zou aanbrengen.

Waar deze verwijst naar uw verblijf in een westers land moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan

vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de 9de graad naar school ging, en bovendien bent u een soennitische moslim van de wahabistische geloofsstrekking. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het EVRM;
- Artikel 10, lid 3, b), van de Richtlijn 2013/32/EU ('de Procedurerichtlijn');
- Artikelen 48 tot 48/6, 57/1, § 4, en 62, van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de werking van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

- Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker benadrukt vooreerst het risico dat hij loopt vanwege de werkzaamheden van zijn familieleden. Bovendien werd verzoekers neef erkend als vluchteling in België. Deze werkzaamheden en overheidsbanden worden niet in twijfel getrokken. Verzoeker licht dit risico op uitvoerige wijze toe aan de hand van landeninformatie en rechtspraak.

Vervolgens weidt verzoeker op theoretische wijze uit over de samenwerkingsplicht en de bewijsstandaard.

Tevens wijst verzoeker op het tekort aan nauwkeurige landeninformatie met betrekking tot de actuele situatie in Afghanistan.

Verder licht verzoeker het risico toe dat terugkeerders uit Europe lopen op gepercipieerde verwestering op uitgebreide wijze toe aan de hand van landeninformatie.

In concreto betoogt verzoeker dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zou zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc.

Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Verzoeker verliet Afghanistan eind 2021 en heeft amper ervaring met het huidige beleid van de Taliban. Door zijn overheidsgezinde opvoeding, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt. Verzoeker bespreekt de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en benadrukt tevens de aanwezigheid van ISKP in zijn regio van herkomst. Ook verliet verzoeker Afghanistan toen hij 15 jaar oud was. Sinds december 2022 verblijft verzoeker onafgebroken in het Westen. Verzoeker volgt OKAN-onderwijs en doet het heel goed op school en spreekt reeds Nederlands. Het is zijn grote droom om verpleger te worden en op deze manier zijn steentje bij te dragen aan de maatschappij. Hij zou het liefst in een ziekenhuis willen werken. Dat hij daarbij ook vrouwen zal moeten verzorgen, vindt hij dan ook maar helemaal normaal. Het feit dat verzoekers familieleden voor de overheid hebben gewerkt zorgt ervoor dat hij meer gevisieerd zal worden en extra in de kijker zal lopen bij een terugkeer. Bovendien kan er wel redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat de Taliban verzoeker zal viseren, zeker gezien zijn jarenlange afwezigheid zal opgemerkt worden. Verzoeker loopt ook een risico omwille het feit dat hij de Wahabi-stroming aanhangt. Hij kan hierdoor geaffilieerd worden met het ISKP.

Vervolgens postuleert verzoeker enkele rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat de humanitaire en socio-economische crisis te wijten valt aan de Taliban als actor.

Verzoeker wijst verder op de hoge(re) erkenningsgraden van Afghaanse verzoekers om internationale bescherming in verscheidene Europese lidstaten. De onenigheid binnen de Europese Unie over het risico dat Afghanen lopen bij terugkeer naar Afghanistan en de beschermingsnood die zij hebben, toont aan dat allesbehalve met zekerheid uitgesloten kan worden dat terugkerende Afghanen met vervolging te maken zullen krijgen. De onenigheid toont aan dat er minstens redelijke twijfel over bestaat. Verzoeker meent dan ook dat hem krachtens artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Inventaris der stukken:

“3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

4. Attest van de Afghaanse Ambassade;

5. UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

6. Briefwisseling met DVZ over gebruik *laissez passer*;

7. Asylos, *Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities*, November 2023, pg. 42;

8. Brief van de leerkrachten;

9. Foto's activiteiten;

10. Foto's in het parlement;

11. Klasfoto;
12. Rapport oktober 2023;
13. Rapport december 2023;
14. Rapport maart-april 2024;
15. Data Eurostat".

3.1.2. In een aanvullende nota van 19 augustus 2024 haalt verzoeker recente rechtspraak van de Raad aan en betoogt omtrent diens integratie als volgt:

"Verzoeker zet alle stappen om zich volop te integreren in België. Bij deze aanvullende nota wordt zijn eindrapport van het schooljaar 2023-2024 toegevoegd (stuk 2).

Zoals ook in de rapporten kan gelezen worden die werden toegevoegd bij het verzoekschrift, kan ook in dit eindrapport gelezen worden hoe lovend de leerkrachten zijn over verzoeker.

Verzoeker behaalt mooie resultaten voor het Nederlands, en nog beter voor het spreken. Maar apart van het studeren, zijn verzoekers leerkrachten ook heel gelukkig met zijn houding en attitude. Zo staat er bijvoorbeeld het volgende in zijn rapport: "Je bent een hele warme jongen.

Heel empatisch." (pagina 9, stuk 2)

Er wordt vastgesteld dat hij respect heeft voor anderen en op een goede manier omgaat met zijn klasgenoten. En ook dit: "Je hebt een hart van goud. Je hebt een lief en zacht karakter. Je weet al dat ik je heel hard ga missen." (pagina 10, stuk 2)

Ook wordt opgemerkt dat hij een leergierige, gemotiveerde jongen is met goede humor.

Verzoeker heeft een bewonderenswaardige indruk nagelaten op al zijn leerkrachten. Het is duidelijk dat verzoeker zich niet enkel 'aangepast heeft aan zijn verblijf' maar daarentegen zich volledig en bewust inzet om zich te integreren waarbij hij zich bewust westerse waarden en normen eigen gemaakt heeft.

Verzoeker volbracht ook met succes het programma Mind-Spring Junior (stuk 5) waarin hij onder meer leerde hoe om te gaan met stress(klachten). Deze tools zijn erg belangrijk voor verzoeker gezien hij het de laatste tijd emotioneel erg moeilijk heeft. Dit kan ook gelezen worden in het rapport: "Op het einde van het jaar werd het moeilijker voor jou maar toch heb je doorgezet. Ik ben heel trots op jou! (...) Dit laatste trimester had je was lastiger emotioneel en dat weerspiegelt zich ook in je punten" (pagina 10, stuk 2).

Zijn doorzettingsvermogen, ondanks de stress en de sterke emoties die hij ervaart, toont opnieuw aan dat verzoeker zich heel bewust wenst te integreren. Hij wil geen enkele kans missen om volledig deel uit te maken van de Belgische maatschappij. Dit wordt bijvoorbeeld ook bevestigd door verzoekers klastitularis die apart van de gezamenlijke brief van de andere leerkrachten, speciaal een brief wou neerschrijven (stuk 1): "Ik schrijf deze aparte brief voor S. omdat ik vind dat hij dit verdient. (...) Ook stelde hij veel vragen over het leven in België."

Ook verklaart zij: "S. heeft ook een grote werklust. 's Nachts gaat hij soms naar de fabriek werken om dan toch gemotiveerd weer in de klas te zitten. (...) Het is zelden dat zo een gemotiveerde jongere in de klas zit. En vandaar deze brief."

Verzoeker werkt nu tijdens de zomervakantie ook (stuk 3). Hij kan niet wachten tot het schooljaar weer begint en hij aan de slag kan in zijn opleiding zorg. Verzoeker wist al meteen dat hij verpleegkundige wou worden: "Je wist al heel vroeg wat jij later als beroep wil doen: verpleegkundige." (stuk 2).

Verzoeker heeft ook lessen gevolgd om zijn rijbewijs te behalen en om zijn ICT-vaardigheden bij te schaven (stuk 6).

Verzoeker heeft hechte vriendschappen opgebouwd. Zijn vriendenkring bestaat zowel uit jongens als meisjes. Hij amuseert zich heel hard met hen (stuk 4)."

Inventaris der stukken:

- "1. Brief klastitularis;*
- 2. Eindrapport schooljaar 2023-2024;*
- 3. Individuele rekening;*
- 4. Foto met vrienden;*
- 5. Diploma Mind-Spring Junior;*
- 6. Inschrijvingsformulier rijbewijslessen en ICT".*

3.1.3. In een aanvullende nota van 30 augustus 2024 bracht de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

3.1.4. Op 3 september 2024 legde verzoeker een aanvullende nota neer met landeninformatie ten aanzien van de algemene situatie in Afghanistan. Ook voegt verzoeker bewijsstukken neer met betrekking tot zijn leven in België en betoogt als volgt:

“Verzoeker voegt een brief toe van zijn teamleader dhr. D.B. (stuk 1). Verzoekers werkgever is heel erg lovend over verzoeker. Zo kan in de brief gelezen worden dat hij een voorbeeld is voor heel veel jongeren hier in België, dat hij een aanwinst is voor de samenleving en dat hij onder de indruk is van wat verzoeker allemaal al bereikt te hebben in deze periode.

Ook verklaart verzoekers teamleader dat verzoeker meteen goed in de groep lag, hij een goede werker is en heel erg leergierig is. Ook voegt verzoeker zijn inschrijvingsattest toe (stuk 2). Hiermee toont hij aan ingeschreven te zijn voor de opleiding Basiszorg en ondersteuning. In het verzoekschrift werd reeds aangehaald dat verzoeker graag verpleger wil worden. Nu is hij ook officieel ingeschreven voor die richting en maakt hij stap voor stap zijn droom waar.”

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa

Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 94, 101). Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen

lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30).

Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen.

Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die

Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 en EUAA “*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*” van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's naar zijn jonge leeftijd bij zijn vertrek uit Afghanistan, verzoeker was immers 15 jaar oud. Tevens heeft verzoeker sinds december 2022 onafgebroken in België verbleven, waar hij zich heeft ingezet in het OKAN-onderwijs. Verzoeker spreekt thans ook Nederlands. Verzoeker verwijst verder naar zijn toekomstplan om in Lokeren een opleiding verpleger te volgen en dit beroep in België uit te oefenen. Tijdens de zomervakantie werkte verzoeker ook. Verder benadrukt verzoeker ook het verhoogd risico op gepercipieerde verwestering volgende uit de werkzaamheden van zijn familieleden. Verzoeker volbracht tevens het Mind-Spring programma, dat gericht is op stressbestendigheid. Daarnaast zette verzoeker de eerste stappen tot het bekomen van een rijbewijs. Verzoeker mag zowel jongens en meisjes tot zijn kenniskring rekenen. Tot slot wijst verzoeker op zijn religieuze overtuigingen, die tevens een risicoverhogende factor zijn.

Verzoeker verliet Afghanistan op de leeftijd van 15 jaar en kwam België als zestienjarige binnen.

De Raad merkt op dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan, een deel van zijn tienerjaren, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België heeft doorgebracht en aan het doorbrengen is.

Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan maken. Verzoeker verblijft hier sinds september 2022, ging hier naar school, leerde Nederlands, werkt wanneer hij kan en tracht diens algemene vaardigheden bij te schaven. Ook volgde verzoeker een Mind-Spring cursus, een cursus rondom stressbestendigheid doch waarvan verscheidene sessies zijn toegewijd aan integratie en het omgaan met culturele verschillen (aanvullende nota van 19 augustus 2023, stuk 5). De Raad merkt op dat uit de talrijke rapporten en getuigenissen van leerkrachten en werkgevers, een uitzonderlijke inzet en ambitie blijkt. Uit de foto's die verzoeker neerlegt blijkt dat hij school volgde in een genderdiverse klas. Diens voornemen tot het volgen van een opleiding tot verpleger wordt tevens geschraagd door verscheidene stukken neergelegd door verzoeker, waardoor zijn droomjob zich in context afspeelt en een waardenkader omvat dat als niet-Afghaans zou kunnen worden beschouwd. Dit ambitieus ondernemen veronderstelt een zekere mate van integratie en openheid tot westerse normen en waarden, daar een zulke job bezwaarlijk kan worden uitgevoerd door diegenen met een fundamentalistische, traditioneel Islamitische visie op de maatschappij. De Raad overweegt hierbij dat, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan en binnenkomst in België in september 2022, niet zomaar kan worden gesteld dat zijn denkkader al deels gevormd was naar de Afghaanse gebruiken, waarden en normen, althans niet op een onwrikbare wijze. Ook moet worden benadrukt dat verzoekers neef reeds in België de vluchtelingenstatus verkreeg, hetgeen de integratie van verzoeker kan vergemakkelijken en dit mogelijks ook extra zichtbaarheid geeft aan verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan. Zo uit de voorgaande elementen als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze al fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs en werk, alsook andere activiteiten in België, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt.

Er kan geen abstractie worden gemaakt van elementen eigen aan verzoeker. Verzoeker is in contact gekomen met een geheel nieuwe levenswijze. Rekening houdend met zijn vertrek uit Afghanistan in 2021, heeft verzoeker ondertussen de een aanzienlijk deel van zijn tienerjaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan doorgebracht. Zijn jonge

leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. De Raad benadrukt dat dit proces zich op huidig moment, heden al het risico met zich brengt dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' zal worden gepercipieerd. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precaire veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Kunduz, met inachtneming van de onduidelijkheid van de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven indien de verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal die niet is verschenen of niet vertegenwoordigd werd ter terechtzitting, wordt
geacht in te stemmen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP